

شانزدهمین کنگره علوم خاک ایران

دانشگاه زنجان، ۵ تا ۷ شهریور ۱۳۹۸

محور مقاله: فن آوریهای نوین در علوم خاک

بررسی امکان استخراج سلولز از ضایعات خرما برای ساخت کود کند رهش و شناسایی آن‌ها با استفاده از تکنیک طیف‌سنجی مادون قرمز

نجمه سالاری بردسیری^{۱*}، مجید حجازی مهریزی^۲، هرمد نقوی^۳، ربیع بهروز اشکیکی^۴ و مجید فکری^۵

^۱ دانشجوی دکتری شیمی و حاصلخیزی خاک، دانشگاه شهید باهنر کرمان

^۲ دانشیار گروه علوم خاک دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید باهنر کرمان

^۳ استادیار مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان کرمان

^۴ دانشیار دانشکده منابع طبیعی و علوم دریابی، دانشگاه تربیت مدرس

^۵ استاد دانشکده منابع طبیعی و علوم دریابی، دانشگاه شهید باهنر کرمان

چکیده

یک از راهکارهای مقابله با آبسوئی نیتروژن و تثبیت فسفر در خاک، استفاده از کودهای کندرهش می‌باشد که نسبت به انواع کودهای رایج مزایایی مانند کاهش میزان تلفات کودی، ذخیره‌ی پایدار غذایی، کاهش تناوب کاربرد و کاهش اثرات منفی استفاده‌ی زیاد را دارا هستند. علی‌رغم وجود مطالعات زیاد در زمینه به کارگیری کودهای کندرهش، در کشور ما توجه چندانی به تولید چینین محصولاتی نشده است. همچنین در زمینه استخراج و شناسایی ترکیبات سلولزی از ضایعات کشاورزی و استفاده از آن‌ها با کودهای رایج مطالعاتی انجام نشده است. در این تحقیق امکان استخراج سلولز از سه نوع ضایعات درخت خرما از قبیل خوشه‌ها، برگ‌ها و لیف جهت استفاده در تولید کودهای کندرهش مورد بررسی قرار گرفت. سلولز این ضایعات با جوشاندن در محلول هیدروکسید سدیم و اسید (استیک و نیتریک) استخراج و برای شناسایی آن‌ها از دستگاه طیف‌سنج مادون قرمز (FTIR) استفاده شد. پیک گروههای H-O (طول موج ۳۶۰۰-۳۲۰۰ بر سانتیمتر)، پیک گروههای H-C (طول موج ۲۹۰۰-۲۹۳۰ بر سانتیمتر) و پیک مربوط به تغییر شکل C (طول موج ۱۳۷۲ و ۱۴۳۰) برای هر سه نوع ضایعات مشابه با پیک سلولز خالص مشاهده شدند. در مرحله بعد سلولز ضایعات با کودهای شیمیایی (اوره و سوپرفسفات تریپل) به نسبت ۲ به ۱ مخلوط و کودهای کند رهش مورد نظر ساخته شدند.

کلمات کلیدی: سلولز، ضایعات درخت خرما، کودهای کند رهش، طیف‌سنج مادون قرمز (FTIR)

مقدمه

در صنایع کشاورزی، کودها به منظور افزایش بازده محصولات کشاورزی با یک چالش دائمی روبرو هستند. کودهای شیمیایی با هر ترکیبی که باشند نمی‌توانند از بازدهی صد درصد برخوردار باشند. از سه ماده منذی اصلی مورد نیاز گیاهان، نیتروژن سریعتر خاک را ترک می‌کند (Klemm و همکاران، ۲۰۱۱). مقدار کل ازتی که در جریان مصرف کودهای ازته از دست می‌رود بین ۳۰ تا ۵۰ درصد تخمین زده می‌شود. البته از دست دادن این مقدار از کود باعث اتلاف هزینه بخاطر مصرف زیادتر کود می‌شود که به هیچ وجه مطلوب نبوده و به محصول و محیط زیست (آلودگی خاک و منابع

*ایمیل نویسنده مسئول: ns.64925@gmail.com

شانزدهمین کنگره علوم خاک ایران

دانشگاه زنجان، ۵ تا ۷ شهریور ۱۳۹۸

زیر زمینی آب) نیز آسیب جدی می رساند. بدین منظور، تلاش هایی برای بهبود کودهای شیمیایی که تاکنون مورد استفاده قرار گرفته اند، صورت گرفته است و همچنین کودهای جدیدی نیز مورد بررسی قرار گرفته اند. یکی از راه های جلوگیری از این پدیده استفاده از کودهای کند رها یا کنترل رهش می باشد (Guler, ۲۰۰۶). کودهای کندرها یا به عبارت بهتر کنترل رهش می توانند راه حل مناسبی برای غلبه بر مشکلات بیان شده کودهای رایج شیمیایی باشند. کودهای کندرها با قابلیت رهاسازی آرام با کنترل شده، محتویات غذایی خود را به تدریج و منطبق با نیاز غذایی گیاه در خاک رها می کنند (Trinh و همکاران، ۲۰۱۶). کودهای کندرها از طریق پوشش دار کردن ذرات کودهای شیمیایی توسط موادی که موجب کاهش سرعت انحلال آن ها در آب می شوند، تهیه می گردند. از جمله مواد پوششی پلیمری که اخیراً توجه زیادی در تحقیقات به خود جلب کرده اند، نانوکامپوزیت ها می باشند. در میان مواد متعدد استفاده شده برای تشکیل نانوکامپوزیت ها، پلی ساکاریدهایی مانند سلولز، نشاسته و کیتوزان در مقایسه با پلیمرهای سنتزی،

به دلایل اقتصادی، سازگاری زیستی، غیر سمی و زیست تحریب‌پذیر بودن کاربرد زیادی دارد (Wang و همکاران، ۲۰۱۰). سلولز فراوان ترین ماده آلی بر روی کره زمین است که به مقدار زیادی از درختان تولید می‌شود (Qiao و همکاران، ۲۰۱۶).

اولین مطالعات در زمینه استفاده از کودهای کندرها (کنترل رهش) در سال ۱۹۶۲ انجام و تاکنون نیز پژوهش‌های مختلفی در زمینه استفاده از این نوع کودها جهت تأمین عناصر غذایی مورد نیاز گیاهان بدون داشتن اثر سوء بر محیط زیست صورت گرفته است. علی‌رغم وجود مطالعات زیاد در زمینه به کارگیری کودهای کندرهای (کنترل رهش) به عنوان منبع تأمین کننده عناصر غذایی مورد نیاز و تأمین آب گیاهان، در کشور ما چندانی به تولید چنین محصولاتی نشده است. سنا و همکاران (۲۰۱۵) در تحقیق خود در ساخت و استفاده از هیدروژل بدست آمده از استات سلولز برای کندرهای کردن ازت، فسفر و پتاسیم و حفظ رطوبت خاک به این نتیجه رسیدند که سلولز یک منبع تجدید پذیر است که با محیط زیست سازگار است. برای کند رها کردن کودهای رایج، از اتیل و استات سلولز می‌توان استفاده کرد (Senna و همکاران، ۲۰۱۵). در زمینه به کارگیری پلی‌مرهای زیستی تجزیه‌پذیر آبدوست و آبگریز مانند ترکیبات سلولزی با کودهای رایج مطالعاتی انجام نشده است. ترکیبات سلولزی را می‌شود از بقایای گیاهی محصولات کشاورزی استخراج کرد.

سطح کشت خرما در استان کرمان در حدود ۲۴ هزار هکتار برآورد شده است که ۱۶۲۱۴۰ تن ضایعاتی مانند برگ، شاخه و لیف خرما به دلیل هرس در نخلستان‌ها رها می‌شود. این ضایعات در هنگام حوادث غیر مترقبه مانند آتش سوزی‌های رخ داده در نخلیلات، به افزایش حجم آتش دامن می‌زد و خسارات جبران ناپذیری را در این منطقه بر جای می‌گذارد. از این مقدار ضایعات خرما مقدار ۱۴۵۲۰۰ تن مربوط به خوش‌خرما، ۱۴۵۲۰۰ تن مربوط به برگ خرما و ۲۴۲۰ تن مربوط به لیف خرما است. که می‌تواند به عنوان یک منبع مناسب و ارزان قیمت جهت استخراج سلولز مورد بررسی قرار گیرد. هدف از این مطالعه بررسی امکان استخراج ترکیبات سلولزی از ضایعات خرما و شناسایی آن‌ها جهت استفاده در کودهای کندرها می‌باشد. ضرورت انجام این تحقیق استفاده از ضایعات کشاورزی مهم استان کرمان در کند رهش کردن کودهای رایج است. تا از شستشوی و هدروی این کودها و از مصرف بی رویه آن در کشاورزی جلوگیری شود و همچنین از ضایعات کشاورزی استفاده و دوباره به خاک برگردانده شوند.

مواد و روش‌ها

ضایعات خرما شامل خوش، برگ سبز و لیف خرما از مناطق به استان کرمان جمع آوری و به آزمایشگاه مرکز تحقیقات کشاورزی استان کرمان انتقال یافتند. پس از شستشو و خشک شدن، نمونه‌های مورد نظر آسیاب شدند. سپس مقدار مشخصی از هر کدام از منابع سلولزی‌ها خشک شده درون ارلن با محلول هیدروکسید سدیم به مدت یک ساعت جوشانده شدند. آنگاه با آب مقطر به طور کامل شستشو داده و محتوی بدست آمده در داخل ارلن به همراه مخلوط (اسید استیک بعلاوه اسید نیتریک) به مدت ۳۰ دقیقه دوباره جوشانده شدند. پس از پایان زمان واکنش و سرد شدن نسبی مخلوط، به مخلوط واکنش آب مقطر سرد اضافه و سپس خمیرهای سلولزی به حدود خنثی به طور کامل با آب مقطر شست و شو داده شدند. در پایان، نمونه‌ها هوا خشک شده و درصد استخراج این سه نوع سلولز را با توجه به مقدار اولیه محاسبه شدند (Turbek و همکاران، ۲۰۱۱). جهت شناسایی سلولز های استخراج شده این سه نوع ضایعات خرما و مقایسه آن‌ها با سلولز خالص از دستگاه طیف سنج مادون قرمز (FTIR) استفاده شد. در مرحله بعد سلولز ضایعات با کودهای شیمیایی (اوره و سوپرفیکسات تریپل) به نسبت ۲ به ۱ مخلوط و کودهای کند رهش مورد نظر ساخته شدند.

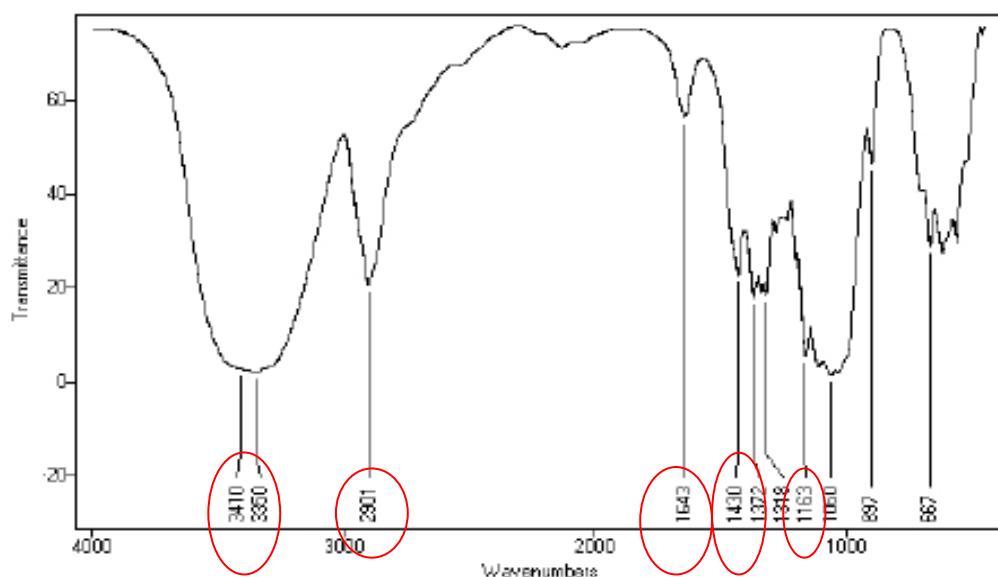
نتایج و بحث

تصاویر سلولزهای استخراج شده از این سه نوع ضایعات از درخت خرما در شکل ۱ نشان داده شده است. پس از خشک شدن نمونه‌ها مقدار درصد سلولز خالص استخراج شده را با توجه به مقدار ماده اولیه محاسبه شدند. درصد سلولز استخراج شده برای خوش‌خرما ۳۰٪، برگ سبز خرما ۲۰٪ و لیف خرما ۲۵٪ به دست آمد. برای شناسایی سلولز استخراج شده، از دستگاه FTIR استفاده شد. طیف سنجی مادون قرمز یکی از پر کاربردترین روش‌ها در شناسایی کیفی مولکول‌های مختلف، تعیین ساختار مولکولی گونه مختلف (مخصوصاً گونه‌های آلی) و شناسایی گروه‌های عاملی موجود در ساختار یک گونه می‌باشد. پیک‌هایی بدست آمده از FTIR برای سلولز استخراج شده از هر سه نوع ضایعات در شکل‌های ۳، ۴ و ۵ نشان داده شده است. پیک‌هایی به دست آمده با نمونه پیک خالص سلولز (شکل ۲) مقایسه شدند. به طور کلی پیک موجود در محدوده طول موج ۳۲۰۰ تا ۳۶۰۰ بر سانتیمتر مرتبه با گروههای H-O، پیک مشاهده شده در محدوده طول موج ۲۹۰۰-۲۹۳۰ بر سانتیمتر مرتبه با گروههای متقارن و نامتقارن، H-C.

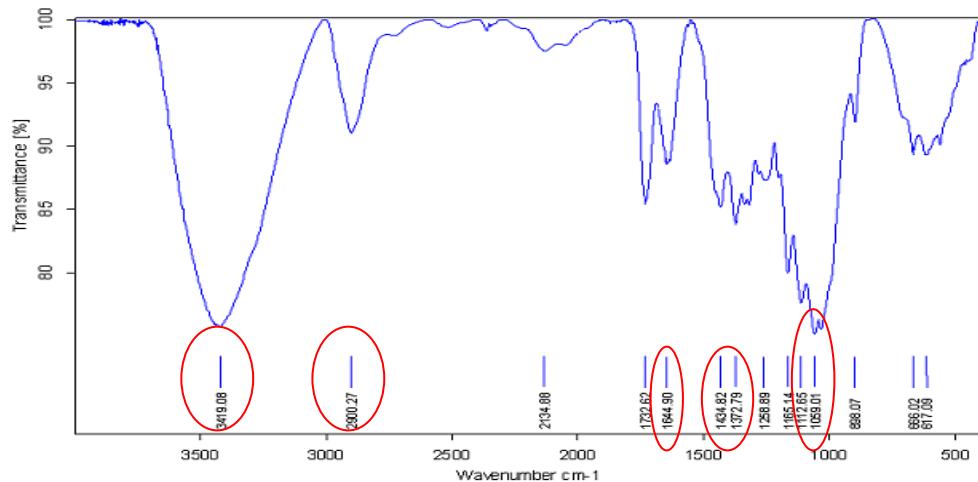
پیک موجود در محدوده طول موج ۱۶۴۳ بر سانتیمتر در ارتباط با جذب آب توسط سلولز و پیک ۱۳۷۲ و ۱۴۳۰ بر سانتیمتر مربوط به تغییر شکل-H_C است (Castro et al, 2004). مقایسه پیکهای هر سه نمونه سلولز با سلولز خالص نشان می‌دهد که سلولزهای استخراجی پیکهای مشابهی با هم و با سلولز خالص دارند و صحت ماده استخراجی را تأیید می‌کند. نتایج این پژوهش نشان داد که از ضایعات نخلستان استان کرمان می‌توان در جهت استخراج سلولز و کاربرد آن در تکنولوژی کودهای کندها بهره برد. در ساخت کود کند رهش، سلولز ضایعات مورد نظر با کودهای شیمیایی (اوره و سوپرفسفات) به نسبت ۲ به ۱ مخلوط و برای افزایش کارایی این کودها نمونه‌ها به شکل قرص‌های کوچک ساخته شدند.

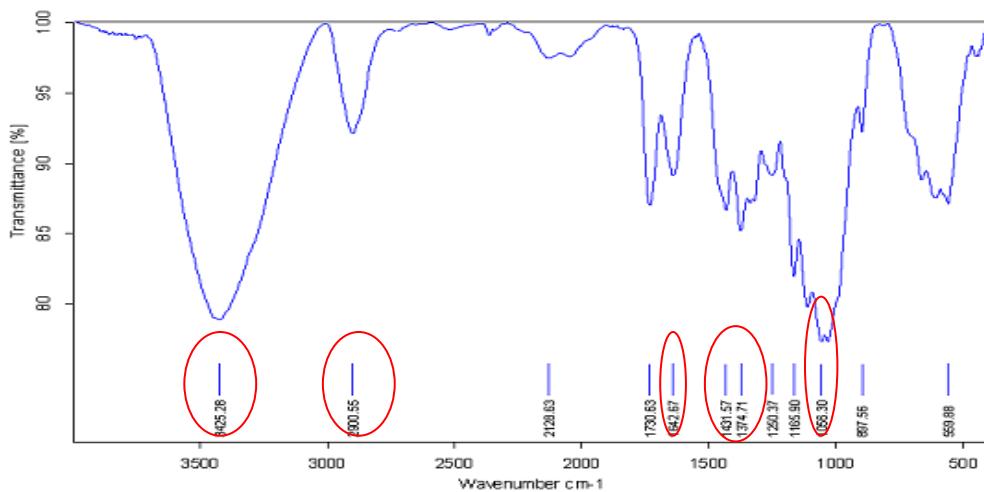
شکل ۱- نمونه سلولز های استخراج شده (الف: لیف خرما، ب: خوش خرما، ج: برگ سبز درخت خرما)

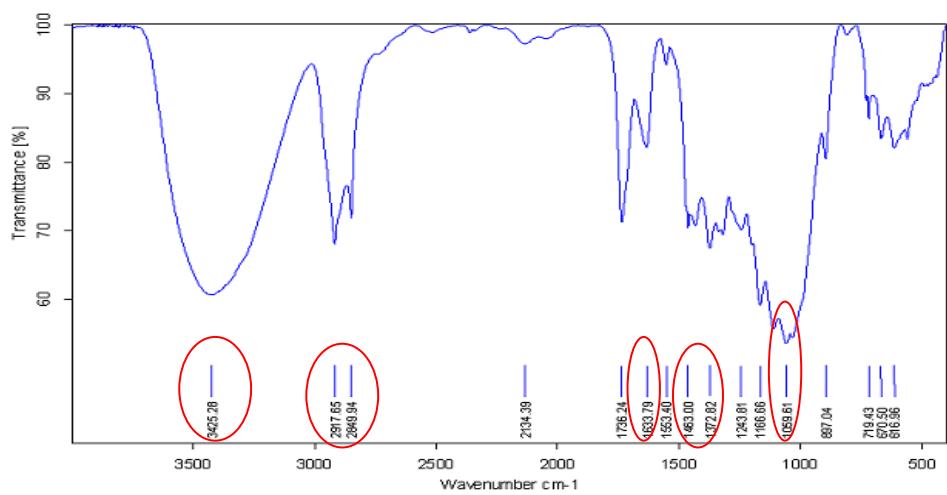
شکل ۲- پیک FTIR نمونه سلولز خالص (Castro et al, 2004)

شکل ۳- پیک FTIR نمونه سلولز پوشال خرما

شکل ۴- پیک FTIR نمونه سلولز خوش خرما

شکل ۵- پیک FTIR نمونه سلولز برگ سیز خرما

منابع

- Castro G. R., Alcântara I. L., Roldan P., Bozano D., Padilha M., Florentino O., Rocha J.C., 2004. Synthesis, Characterization and Determination of the Metal Ions Adsorption Capacity of Cellulose Modified with p-Aminobenzoic Groups, *Mater. Res.*, 7(2): 329-334.
- Guler, S. 2006. Developments on fertilizer consumption of the world and Turkey. *J. of Fac. of Agric.*, OMU: 21(2): 243-248.
- Klemm, D., Krame, F., Moritz, S., Lindstrom, T., Ankerfors, M., Gray, D., Dorris, A. 2011 " A New Family OF Nature-Based Materials " *Angewandte Chemie*, Vol.50, pp.5438-5466.
- Qiao, D., Liu, H., Yu, L., Bao, X., Simon, G., Petinakis, E., and Chen, L. 2016. Preparation and characterization of slow-release fertilizerencapsulated by starch-based superabsorbent polymer Dongling. *Carbohydrate Polymers* 147 : 146–154.
- Senna, A., Janaina, M. B., Jose, S., and Vagner, R. B. 2015. Synthesis, characterization and application of hydrogel derived from cellulose acetate as a substrate for slow-release NPK fertilizer and water retention in soil. *Journal of Environmental Chemical Engineering*. 3: 996-1002.
- Trinh, T. H., and Kushaari., K. 2016. Dynamic of Water Absorption in Controlled Release Fertilizer and its Relationship with the Release of Nutrient. *Procedia Engineering*. 148: 319-326.
- Turbek, A.F., Snyder, F.W., Sandberg, K.R. 2011. "Microfibrillated cellulose, a new cellulose product: Properties, uses and commercial potential", *Applied Polymer Symposia*, Vol.37, pp.815-827.
- Wang, J., Wen-Zhao, L., Han-Feng, M., and Ting-Hui, D. 2010. Inorganic Phosphorus Fractions and Phosphorus Availability in a Calcareous Soil Receiving 21-Year Superphosphate Application. *Soil Science Society of China*. 20: 304-31.

16th Iranian Soil Science Congress

University of Zanjan, Iran, August 27-29, 2019

Topic for submission: Novel Technologies in Soil Science

Investigating the possibility of extraction of cellulose from Palm waste for production of slow-release fertilizer and their identification using infrared spectroscopy technique

Salari Bardsiri, N^{*1}, Hejazi-Mehrizi, M², Naghavii, H³, Eshkiki- Behrooz, R⁴, Fekri, M⁵

¹Ms PH., Soil Science Department, Faculty of Agriculture University of Shahid Bahonar Kerman, Iran

² Associate Prof., Soil Science Department, Faculty of Agriculture University of Shahid Bahonar Kerman, Iran

³ Associate Prof., Soil and Water Research Department, Kerman Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, AREEO, Kerman, Iran

⁴ Associate Prof., Wood & Paper Science&Technology Department, Faculty of Natural Resources & Marine Science, Tarbiat Modares University, Noor, Mazandaran , Iran

[△] Professor., Soil Science Department, Faculty of Agriculture University of Shahid Bahonar Kerman, Iran

Abstract

One of the strategies for tackling nitrogen leaching and phosphorous stabilization in soil is to use slow-release fertilizers which have some advantages compared to conventional fertilizers, such as reducing the fertilizer losses, sustained nutrient storage, and the negative effects of high utilization. Despite numerous studies on the application of slow-release fertilizers, little attention has been paid to such products in our country. Moreover, there is not any study conducted on the extraction and identification of cellulosic compounds from agricultural waste and their application with conventional fertilizers. This study provides an opportunity to extract the cellulose from three types of palm tree waste including clusters, leaves, and fibers in the production of slow-release fertilizers. The cellulose was extracted from these wastes through boiling them in a solution of sodium hydroxide and acetic and nitric acids, and an infrared spectrometer (FTIR) was used to identify them. The peaks of O-H groups (wavelengths of 3200-3600 cm⁻¹), the HC groups (wavelength 2900-2930 cm⁻¹), H-C group (wavelength 2900-2930 cm⁻¹), and the peak of H-C deformation (wavelength 1372 and 1430 cm⁻¹) were observed as same for all three types of wastes with pure cellulose peak. In the next step, cellulose waste with chemical fertilizers (urea and triple superphosphate) was made from 2 to 1 mixture and slow-release fertilizers was produced

Keywords: Cellulose, Palm waste, Slow-release fertilizer, Infrared spectrometer (FTIR)

* Corresponding author, Email: ns.64925@gmail.com